

2. Priteisti iš Villeroy & Boch Belgium SA bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 45, 2014 2 15.

**2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje Villeroy & Boch SAS/
Europos Komisija**

(Byla C-644/13 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Konkurencija — Karteliai — Belgijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Austrijos vonios kambario įrangos rinkos — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 53 straipsnio pažeidimas — Kainų koordinavimas ir keitimasis neskelbtina komercine informacija — Vienas pažeidimas — Įrodymai — Baudos — Neribota jurisdikcija — Protingas terminas — Proporcingumas)

(2017/C 104/15)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Villeroy & Boch SAS, atstovaujama advokato J. Philippe

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama F. Castillo de la Torre, L. Malferrari ir F. Ronkes Agerbeek

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Villeroy & Boch SAS bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 45, 2014 2 15.

2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Banco Primus SA/Jesús Gutiérrez García

(Byla C-421/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 93/13/EEB — Pardavėjo ar tiekėjo su vartotoju sudaromos sutartys — Nesąžiningos sąlygos — Hipoteka užtikrintos paskolos sutartys — Išieškojimo iš hipoteka įkeisto turto procedūra — Naikinamasis terminas — Nacionalinių teismų pareigos — „Res judicata“ galia)

(2017/C 104/16)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Banco Primus SA

Atsakovas: Jesús Gutiérrez García

Rezoliucinė dalis

1. 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 6 ir 7 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokių nacionalinės teisės nuostatą, kaip 2013 m. gegužės 14 d. Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (Įstatymas Nr. 1/2013 dėl priemonių, skirtų skolininkų, kurių skoliniai įsipareigojimai užtikrinti hipoteka, apsaugai sustiprinti, skolos restruktūrizavimo ir socialinio būsto nuomos) ketvirtoji pereinamojo laikotarpio nuostata, pagal kurią vartotojams, prieš kuriuos iki įstatymo, kuriame yra minėta nuostata, įsigaliojimo dienos buvo pradėta ir šią dieną dar nebuvo užbaigta išieškojimo iš hipoteka įkeisto turto procedūra, nustatytas naikinamasis vieno mėnesio terminas, skaičiuojamas nuo kitos dienos po šio įstatymo paskelbimo, per kurį jie gali pasinaudoti teise pareikšti prieštaravimą dėl šios procedūros, grindžiamą tariamu sutarties sąlygų nesąžiningumu.
2. Direktyva 93/13 turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia tokios nacionalinės teisės normos, kaip įtvirtinta 2000 m. sausio 7 d. Ley 1/2000 de enjuiciamiento civil (Įstatymas 1/2000 dėl Civilinio proceso kodekso) su pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 14 d. Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (Įstatymas Nr. 1/2013 dėl priemonių, skirtų skolininkų, kurių skoliniai įsipareigojimai užtikrinti hipoteka, apsaugai sustiprinti, skolos restruktūrizavimo ir socialinio būsto nuomos), vėliau – 2013 m. birželio 28 d. Real Decreto-Ley 7/2013 de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestarias y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación (Karaliaus įstatymas dekretas Nr. 7/2013 dėl skubių finansinių ir biudžeto priemonių, skatinančių mokslo tyrimus, plėtrą ir inovacijas), vėliau – 2014 m. rugsėjo 5 d. Real Decreto-ley 11/2014, de medidas urgentes en materia concursal (Karaliaus įstatymas dekretas Nr. 11/2014 dėl skubių priemonių bankroto srityje), 207 straipsnyje, pagal kurią nacionaliniam teismui draudžiama savo iniciatyva iš naujo išnagrinėti sutarties sąlygų nesąžiningumą, kai dėl visų šios sutarties sąlygų teisėtumo pagal šią direktyvą jau buvo nuspręsta sprendime, kuris įgijo res judicata galią.

Tačiau, kai per ankstesnį ginčijamos sutarties patikrinimą, kuris užbaigtas sprendimu, kuris įgijo res judicata galią, vienos ar kelių šios sutarties sąlygų galimas nesąžiningumas dar nebuvo išnagrinėtas, Direktyva 93/13 turi būti aiškinama taip, kad nacionalinis teismas, į kurį vadovaudamasis teisės aktų nustatytais reikalavimais kreipėsi vartotojas pateikdamas atskirąjį prieštaravimą, savo iniciatyva ar šalių prašymu privalo įvertinti, jei tik jam žinomos šiuo tikslu reikalingos teisinės ir faktinės aplinkybės, galimą šių sąlygų nesąžiningumą.

3. Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip:

- nagrinėjant pardavėjo ar tiekėjo su vartotoju sudarytos sutarties sąlygos galimą nesąžiningumą turi būti nustatoma, ar dėl šios sąlygos atsiranda sutarties šalių teisių ir pareigų ryškus neatitikimas vartotojo nenaudai. Toks nagrinėjimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į nacionalinės teisės nuostatas, taikytinas tuo atveju, kai šiuo klausimu nėra susitarimo tarp šalių, į vartotojo pagal nacionalinės teisės nuostatas turimas priemonės užkirsti kelią tokios rūšies sąlygų naudojimui, į prekių ar paslaugų, sudarančių nagrinėjamos sutarties dalyką, pobūdį ir į visas šios sutarties sudarymo aplinkybes;
- jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad sutarties sąlyga, susijusi su paprastųjų palūkanų skaičiavimo metodu, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra surašyta aiškiai ir suprantamai, kaip reikalaujama pagal šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalį, jis turi išnagrinėti, ar ši sąlyga yra nesąžininga, kaip tai suprantama pagal tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 dalį. Atlikdamas tokį nagrinėjimą šis teismas turi, be kita ko, palyginti šioje sąlygoje numatytą paprastųjų palūkanų normos skaičiavimo metodą ir faktinį šios normos dydį, gautą taip apskaičiavus, su įstatyme įtvirtinta palūkanų norma ir įprastai taikomais skaičiavimo metodais, taip pat su pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutarties sudarymo momentu rinkoje vyrausia palūkanų norma nagrinėjamai paskolos sutarčiai lygiavertio dydžio ir trukmės paskolos atveju;
- kalbant apie nacionalinio teismo atliekamą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų nevykdymo tam tikrą laiką, nesąžiningumo analizę, pažymėtina, kad šis teismas turi patikrinti, ar pardavėjui arba tiekėjui palikta teisė pareikalauti grąžinti visą paskolą priklauso nuo to, kad vartotojas nevykdo pareigos, kuri atsižvelgiant į aptariamus sutartinius santykius yra esminė, ar ši teisė numatyta tais atvejais, kai toks nevykdymas yra pakankamai rimtas, atsižvelgiant į paskolos trukmę ir sumą, ar tokia teise nukrypstama nuo šioje srityje taikytinų bendrųjų teisės normų, kai nėra specialiųjų sutartinių nuostatų, ir ar nacionalinėje teisėje numatyta atitinkamų ir veiksmingų priemonių, leidžiančių vartotojui, kai šiam taikoma tokia sąlyga, pašalinti reikalavimo grąžinti visą paskolą pasekmes.

4. Direktyva 93/13 turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiamas toks teismų pateiktas nacionalinės teisės nuostatos, reglamentuojančios sąlygas dėl paskolos sutarčių nutraukimo prieš terminą, kaip Įstatymo 1/2000 su pakeitimais, padarytais Įstatymu dekretu 7/2013, 693 straipsnio 2 dalis, išaiškinimas, pagal kurį nacionaliniam teismui, kuris konstatavo tokios sutarties sąlygos nesąžiningumą, draudžiama pripažinti ją negaliojančia ir jos netaikyti, kai iš tiesų pardavėjas ar tiekėjas jos netaikė, tačiau laikėsi šioje nacionalinės teisės nuostatoje numatytų sąlygų.

⁽¹⁾ OL C 421, 2014 11 24.

2017 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Supreme Court (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *M/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*

(Byla C-560/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Direktyva 2004/83/EB — Trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie pabėgėlių ir jų statuso būtiniausi standartai — Papildomos apsaugos prašymas — Atmetus prašymą suteikti pabėgėlio statusą pateikto prašymo suteikti papildomą apsaugą nagrinėjimo nacionalinės procedūros teisėtumas — Teisė būti išklaustam — Taikymo apimtis — Teisė į pokalbį — Teisė iškviesti ir apklausti liudytojus)

(2017/C 104/17)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: M

Atsakovai: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Rezoliucinė dalis

Teise būti išklaustam, taikoma pagal 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų, iš principo nereikalaujama, kad kai pagal nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, numatytos dvi atskiros, viena po kitos einančios prašymų suteikti pabėgėlio statusą ir papildomą apsaugą nagrinėjimo procedūros, papildomos apsaugos prašytojas turėtų teisę į pokalbį dėl prašymo ir teisę per šį pokalbį iškviesti ir apklausti liudytojus

Vis dėlto pokalbis turi būti surengtas, kai, atsižvelgus į specifines aplinkybes, susijusias su kompetentingos institucijos turima informacija arba asmeninėmis ar bendrosiomis su papildomos apsaugos prašymu susijusiomis aplinkybėmis, jo reikia tam, kad šį prašymą būtų galima išnagrinėti visiškai susipažinus su aplinkybėmis, o tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 81, 2015 3 9.